



# **GRUNNSIRKEL**

**I**

**MARXISMEN - LENINISMEN  
MAO TSETUNGS TENKNING**

**OKTOBER - HØSTEN 1971**



# **STUDIEPLAN TIL GRUNNSIRKEL**

**I**

**MARXISMEN - LENINISMEN  
MAO TSETUNGS TENKNING**



**OKTOBER - HØSTEN 1971**

*Utgitt av Forlaget Oktober A/S*

*Trykt i offset hos a/s Duplotrykk*

Kamerater.

»Revolusjon er hovedtendensen i verden i dag». (Mao)

Det siste tiåret har vært preget av et oppsving i klassekampen både i Norge og i resten av verden. Folkene i Vietnam, Laos og Kambodsja har vunnet store seire i kampen mot USA-imperialismen. I Kina og Albania går den sosialistiske oppbygginga framover med stormskritt. I Norge har vi også sett framgangen – »ville» streiker – skoleelevenes og studentenes kamp mot rasjonaliseringa av utdanningsverket – og sist, men ikke minst den stadig sterkere motstanden mot monopolkapitalens EEC-framstøt.

For at kampen mot monopolkapitalens framstøt skal vinne seier, trengs det en ledelse. EEC-kampen kan bare vinnes dersom det er marxist-leninistene som tar ledelsen i kampen og fører fram ei riktig linje. Streikene på Norgas, i Sauda og i Sporveien vant nettopp seier fordi de hadde en korrekt ledelse. Og kampene på skolene og universitetene har brakt resultater når de har vært leda av marxist-leninister.

Også kampen for den sosialistiske revolusjonen trenger en ledelse. I Kina, Albania og i Russland vant folket seier nettopp fordi kampen mot reaksjonen ble leda av et marxist-leninistisk parti.

Det må bygges et parti, »et veldisiplinert parti, væpnet med marxismen-leninismens teori, som nytter selvkritikkens metode og er bundet sammen med folkets brede masser. . . » (Mao)

For å bygge partiet og å styrke SUF(m-l) som ungdomsforbund trengs det tusentall av nye ledere som behersker den marxist-leninistiske teorien og kan bruke denne teorien til å forandre samfunnet.

Denne studiesirkelen i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning har som mål å utvikle nye kommunister slik at det virkelig blir mulig å bygge et sterkt kommunistisk parti, ta ledelsen i folkets kamp og når tida er moden, gjennomføre en sosialistisk revolusjon.

#### Sitatstudier

I denne og tidligere utgaver av grunnsirkelen i marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning har vi benyttet oss av sitater av Mao Tsetung som enkle, klare sammenfatninger av viktige problemer, altså som tillegg til det materialet som skal leses før hvert møte. ML-bevegelsen har også nå i flere år benyttet seg av sitater av Mao Tsetung på en annen måte, og metoden har vært benyttet med stort hell også i flere studiesirkler som vi har fått rapporter fra. Vi vil her kort redgjøre for denne metoden.

I gjennomføringa av en studiesirkel så dukker det stadig opp problemer som må løses. Det kan gjelde spørsmålet om å få møtene bedre, få diskusjonene

bedre, grundigere og mer målretta. Hvordan skal dette gjøres? Det kan være problemer som oppstår i forbindelse med å anvende det vi har lært. Hvordan skal vi arbeide på best mulig måte? Det kan være problemer med at folk kommer for seint, forbereder seg dårlig, monopoliserer debattene etc.

Den eneste måten å løse slike problemer på, er å ta dem opp til grundig debatt i gruppa, få enhet på spørsmålet, fatte vedtak og kontrollere om det dere har bestemt blir satt ut i livet. Sitater av Formann Mao kan danne et meget godt utgangspunkt for en slik debatt.

Vi tar et eksempel. I en studiesirkel gikk debatten tregt. Alle unntatt studielederen var vanskelige å få til å snakke, diskusjonene ble overfladiske og kjedelige. I kritikkrunden etter møtet var alle enige om at noe var i veien, men de kom ikke til virkelig enighet på hva grunnen kunne være. De bestemte at studielederen og en av deltakerne i sirkelen skulle forberede neste møte sammen, og prøve å legge opp til en debatt som kunne løse problemene.

Da de to kameratene kom sammen for å forberede neste møte, tok de spesielt for seg hvorfor den ene kameraten ikke sa noe på møtene sjøl. Etter en diskusjon viste det seg at han hadde følgende innstilling. «Jeg er ny i bevegelsen, jeg vet ingen ting, jeg går på møtene for å høre på de andre for å lære. Det jeg har å si er ikke noe viktig for de andre å vite, de andre vet det, eller det vil bli tatt opp seinere.» Han hadde altså en passiv innstilling, og mente at han ikke kunne bidra med noe sjøl. De ble enige om at flere andre kamerater hadde den samme innstillinga.

Neste studiemøte begynte de med en debatt om de problemene de hadde hatt. De tok utgangspunkt i følgende sitat av Mao Tsetung: «I den nåværende store kamp krever Kinas kommunistiske parti av alle sine ledende organer, alle medlemmer og kadrer at de utfolder sin aktivitet i fullt monn. Vi kan bare seire hvis vi gjør dette. Denne aktiviteten må få konkret uttrykk i at de ledende organene, kadrer og alle partimedlemmer utfolder en skapende virksomhet, viser ansvarsfølelse og initiativ i arbeidet, stiller problemene dristig og dyktig, kommer fram med sine meninger, kritiserer mangler og kontrollerer arbeidet som utføres i de høyere organer og av ledende kadrer – og denne kontrollen må hvile på en omsorgsfull behandling av de personer det gjelder. Driver vi ikke arbeidet på denne måten, blir hele «aktiviteten» bare ramling med tomtønner. Men det å utfolde en slik aktivitet avhenger av demokratiseringen av partiets indre liv. Uten tilstrekkelig stort indre partidemokrati kan vi ikke utfolde noen aktivitet. Det er bare i en demokratisk atmosfære det kan vokse fram store skarer av dyktige folk.»

De brukte god tid på å sette seg inn i hva Formann Mao mente med dette sitatet, og hvorledes det kunne tolkes på problemene i gruppa. Det viste seg at de fleste hadde hatt en feilaktig innstilling til studiene, de hadde ikke vist ansvarsfølelse og initiativ i arbeidet, stilt problemer dristig og dyktig, kommet

fram med meningene sine, kritisert mangler og kontrollert arbeidet. Denne stilen hadde skadet utviklinga av gruppa. Hvis studiesirkelen skulle bli vellykka og fylle sin misjon, dvs. gjøre den enkelte istand til bedre å tjene folket, måtte alle se utviklinga av sirkelen som en viktig oppgave.

Spørsmålet kunne stilles meget skarpt. Enten deltok alle aktivt i å utvikle studiesirkelen, ellers så fulgte man den gamle stilen og sirkelen degenererte. Den første linja var en linje som ville tjene folket, den andre en linje som faktisk var mot folkets interesser. Folket har et brennende behov for ledere i kampen. Det er altså i folkets interesser at sirkelen blir vellykka.

Kameratene lærte mye av diskusjonen de hadde hatt, og klarte å vende utviklinga i studiesirkelen.

Dette er bare et eksempel på hvorledes sitater av Formann Mao kan benyttes til å være utgangspunkt for grundige diskusjoner av problemer i gruppa. Vi oppfordrer alle som skal studere grunnsirkelen, om å ta oppgaven med sitatstudiene i forbindelse med studiesirkelen alvorlig, å gi seg god tid for å finne det riktige sitatet som kan brukes.

### NOEN PRAKTISKE RÅD.

Med hensyn til studiegruppas størrelse, bør den ikke overstige 10 stk., 6–8 er det beste. Forøvrig går det utmerket an å få gode studier med 2–3 stk.

Dersom det er mulig bør gruppa ledes av en skolert erfaren kamerat. Dette er ikke en betingelse for å starte med studier, men kan være til stor hjelp. Studiene er ikke «kompliserte». De tar opp problemer som alle føler på kroppen hver dag, så en skal ikke være engstelig for å sette igang selv om en ikke har en erfaren leder. I hver gruppe bør det velges en leder som har hovedansvaret, og som kan tilrettelegge det praktiske arbeidet. I alle fall bør man når man starter sirkelen, kontakte den nærmeste ml-organisasjonen for å få råd og hjelp. Er det ingen organisert ml-bevegelse på hjemstedet deres, så ta kontakt med ml-bevegelsen gjennom Forlaget Oktober A/S.

Skal sirkelen drives med fullt utbytte, er det viktig at alle forbereder seg godt til hvert møte ved å gå grundig gjennom litteraturen og tenke gjennom spørsmåla på forhånd, hvorledes en kan utdype spørsmåla ved egne erfaringer, og hvordan møtet kan hjelpe med å løse de problemene en sjøl har.

Denne sirkelen legger ikke opp til høytravende, akademiske diskusjoner om «vanskelige» spørsmål. Den tar sikte på å gi grunntrekkene i den marxist-leninistiske teorien, og gjennom diskusjon og praksis vise hvordan den skal brukes for å bli til nytte for revolusjonens sak i Norge. Følgelig bør en ikke være redd for å «dumme seg ut» i diskusjonene. Vi bør tilstrebe en stil der alle tar del i diskusjonene, sier hva de mener uten forbehold, og der alle lærer av hverandre.

Studielederen bør gjøre notater under diskusjonen, aller helst i samarbeid med en fast referent. Dette vil være til stor hjelp når sirkelen skal oppsummeres, og også når man fra møte til møte kontrollerer om de vedtaka som er blitt fattet, er blitt satt ut i livet.

Dette nye opplegget er ikke ment å skulle følges slavisk. Det er ikke sikkert at de eksemplene som er valgt passer over alt. Spørsmålene kan også enkelte steder være uaktuelle for noen grupper, slik at det blir bedre utbytte av å lage noen spørsmål sjøl, eventuelt tillemppe de som er der fra før. De som forbereder studiemøtet bør gå igjennom neste møte grundig på forhånd nettopp med sikte på å tillemppe opplegget til de spesielle forholda.

## STUDER REVOLUSJONÆR LITTERATUR!

Dette opplegget tar for seg det som det er mest behov for nye kamerater å lære for kampen i dag. Men vi må huske på at ingen er fullbefaren marxist-leninist, i stand til å løse hele verdenssamfunnets problemer på grunnlag av denne studiesirkelen. Denne studiesirkelen og en skikkelig anvendelse av den er bare et skritt på veien til å få en grundig forståelse av samfunnets problemer og metodene vi må arbeide etter. Vi har delt litteraturen til møtene i tre deler.

For det første har vi den litteraturen som må leses til hvert møte for at man kan gripe kjernen i de problemene som tas opp på møtet. Alle deltakerne må ha den innstillinga at de studerer dette materialet grundig, i god tid før studiemøtet.

For det andre så har vi den litteraturen som er kalt tillegglitteratur. Vi har tatt med denne fordi vi mener at den på en utmerket måte utfyller og videreutvikler den absolutte minimumsgrensen for litteratur som må leses til hvert møte, og vi tror at kameratene vil få et enda bedre tak på stoffet hvis de tar seg tid til å gå gjennom tillegglitteraturen.

Endelig bakerst i heftet har vi laget ei liste over supplerende litteratur til hvert møte. Stoff som angriper problemene fra forskjellig vinkel, og som egner seg utmerket til sjølskolering. Vi oppfordrer kameratene til å skaffe seg en del av denne litteraturen og begynne å sette seg inn i den.

Kampen i Norge vil bli hardere i tida som kommer. Formann Mao sier om dette: »De neste 50 til 100 år fra nå av vil bli en stor æra med en radikal endring av samfunnssystemet over hele verden, en ære som vil ryste jorda som aldri før i noen historisk periode. Vi som lever i en slik æra må være forberedt på å ta del i store kamper som vil ha mange trekk som er annerledes enn fortidas kamper.»

Gjennom å herde oss i klassekampen, ved å studere og anvende det vi studerer, må vi gjøre oss i stand til å lede folkets kamp i de vanskelige periodene som vil komme.

Særlig er det viktig å merke seg at det er mange og til dels meget viktige spørsmål på hvert møte. Det gjelder her for gruppa å konsentrere det meste av debatten rundt de spørsmåla som dere anser som de viktigste for dere å løse. Forsøk så godt det lar seg gjøre å begrense hvert møte til å vare en kveld.

## **MØTE 1**

### **KLASSESTANDPUNKTET**

Litteratur: »Det kommunistiske partis manifest», kapitel 1. Sitater fra sistatboka s. 9:1, 43:1, 323, 14 og 130.

Tillegglitteratur som bør leses: Stalin: Den dialektiske og historiske materialismen. Resten av Manifestet.

I det kommunistiske manifest, som ble skrevet i 1848, sammenfatter Marx og Engels grunntrekkene i den marxistiske lære. De analyserer det kapitalistiske samfunnet, slik det har utvikla seg fra det føydale samfunnet, og peker på hva som er det særegne ved dette samfunnssystemet: »Vår epoke, borgerskapets epoke, kjenneternes imidlertid gjennom at den har forenkla kalssemotsetningene. Hele samfunnet spalter seg mer og mer i to store store, fiendtlige leire, i to store klasser som står direkte mot hverandre: borgerskapet og proletariatet.»

Diskuter om dette er riktig også for kapitalismen i dag. Hva bestemmer et menneskes klassemessige stilling? Hvilke klasser finnes det i Norge i dag?

I Manifestet viser Marx og Engels hvordan kapitalismen vokste fram av føydalsamfunnet, hvordan det kapitalistiske samfunnssystemet var nødvendig for utviklinga av produksjonen på dette stadiet. Det samme har gjeldt ved alle andre store politiske omveltninger. Historia blir ikke skapt ved tilfeldigheter eller av »store menn», slik skolebøkene prøver å framstille det, men av det arbeidende folket. Formann Mao, den største marxist i vår tid, har sammenfatta det slik: »Klassene kjemper innbyrdes, noen osv. s. 9» og »Folket og bare folket er den drivkraft som lager verdenshistorien.»

Hvorfor viser dette at kampen mot EEC ikke kan føres blant stortingsmenn? Er det riktig at vi kan stoppe kapitalens forsøk på å få oss inn i EEC ved å mobilisere folk på grunnplanet?

Manifestet viser også at det kapitalistiske samfunnet sjøl frambringer sine banemenn, det moderne industriproletariatet, som uunngåelig vil styrte borgerskapet som herskende klasse og opprette sin egen stat, proletariatets diktatur, for med det som redskap å bygge sosialismen og gå framover mot det klasseløse, kommunistiske samfunnet. Dette er proletariatets historiske oppgave, og slik befri de ikke bare seg sjøl, men hele det arbeidende folket fra borgerskapets tyrani. For å klare denne oppgaven, må arbeiderklassen samle om seg andre grupper og klasser i folket som også blir undertrykt av borgerskapet. Formann Mao sier: »Hvem er våre fiender, og hvem osv. s. 14» og »Folkets demokratiske diktatur s. 43»

Hvilke klasser har objektive interesser av sosialismen? Diskuter hvorfor det er arbeiderklassen som blant alle de klassene som står mot borgerskapet må ta ledelsen i kampen for sosialismen. Hva betyr dette for ledelsen av kampen i dag?

I den siste tida har vi sett et voldsomt oppsving i kampen blant skoleelever og studenter. Disse gruppene kommer i en særskilt stilling. De tilhører som gruppe ingen klasse, men flertallet blant både skoleelever og studenter kommer fra det arbeidende folket, og de merker borgerskapets undertrykking i undervisningssystemet. Studentene merker også virkninga av proletariseringa, det at mellomlaga i samfunnet mer og mer tvinges over i samme stilling som arbeiderklassen. Formann Mao har sagt: »Hva kan tjene som kriterium for at et ungt menneske osv. s. 323»

Hva er det som avgjør om skoleelev- og studentbevegelsen utgjør ei progressiv kraft eller ikke? Hvorfor må kampen mot EEC i dag stå i brennpunktet også for kampen på skoler og universiteter?

## MØTE 2. KLASSESTANDPUNKTET.

### »De tre mest leste».

Litteratur: »De tre mest leste», Om motsigelsen, kapittel II og sammenfatning. Litteratur som bør leses: Hele Om motsigelsen.

De tre artiklene av formann Mao »I folkets tjeneste», »Den dumme oldingen som flyttet bergene» og »Til Bethunes minne» kalles »De tre mest leste». De handler om det absolutt avgjørende for en kommunist – nemlig klassestandpunktet.

Vårt politiske arbeid og vår tenkning tjener bestemte klasseinteresser. Enten tjener vi arbeiderklassen og dens forbundsfeller, eller så tjener vi monopolkapitalen.

Formann Mao sier det slik: »I klassesamfunnet står hvert eneste menneske i en bestemt klassesmessig stilling, og det finnes ingen form for tenkning som ikke har klassestempel.»

Formann Mao peker på i »I folkets tjeneste» at en kommunist setter revolusjonens interesser over personlige interesser, at kommunister ikke er redd for å motta kritikk for feil og mangler. Gjør vi feil er vi ikke redde for å få dem korrigert fordi dette er i folkets interesser.

Vi må støtte oss på folket og stole på det. I »Den dumme oldingen som flyttet begene» viser formann Mao i et klart billedspråk at vi aldri må vakle i tilliten til at folket vil reise seg og gå framover med oss. Vi må være forberedt på langvarig arbeid. De »begene» som tynger det norske folket forsvinner ikke av seg sjøl, de må graves vekk.

Artikkelen »Til Bethunes minne» understreker bl. a. betydningen av internasjonal solidaritet – den proletariske internasjonalismen. Å stille seg på proletariatets klassestandpunkt betyr ikke bare å stille seg på den norske arbeiderklassens side. Det betyr samtidig å forene seg med arbeiderklassen og de undertrykte folkene i alle land.

Grunnloven i dialektikken er »Ett deler seg i to». Det betyr at enhver sak har to sider.

Et hvert menneske har to sider, en god og en dårlig side. Vi gjør ting som er bra for arbeiderklassen og ting som faktisk kan vise seg å tjene monopolkapitalen. Når vi gjør ting som er bra for arbeiderklassen, støtter streiker, kjemper mot EEC og dyrtid, selger Klassekampen osv., så er dette et utslag av den gode sida hos oss. Hvis vi slurver unna salg av Klassekampen, er redde for å kaste oss ut i diskusjoner mot feilaktige ideer, nekter å motta kritikk, er udisiplinerte eller oppfører oss ukameratslig, er dette et uttrykk for den dårlige sida hos oss, den sida som bevisst eller ubevist tjener borgerskapet. For at vi skal gjøre framskritt er det viktig at vi utvikler den gode sida og bekjemper alle utslag av den dårlige.

Vi skal ta et eksempel. En kamerat forberedte seg dårlig til møtene i en studiesirkel. Dette gjorde at kameraten hadde svært lite å tilføye debatten, og verken studiegruppa eller han sjøl utviklet seg politisk så bra som mulig. Dette ble tatt opp med kameraten, og man forklarte ham at en dårlig stil og dårlige forberedelser i virkeligheten tjente monopolkapitalens interesser. For hvem har interesse av at verken studiegruppa eller kameraten utvikler seg i riktig retning. Da kameraten forsto dette ble han straks flinkere til å forberede seg.

Den samme kameraten hadde god disiplin på andre områder. Han møtte opp på alle demonstrasjoner og aksjoner. Dette var en god ting som det var viktig å utvikle.

Noen kamerater er flinke til å ta opp problemer på studiemøtene, men kan være dårlige til å selge Klassekampen. Noen kan være disiplinerte, men ha vanskeligheter med å motta kritikk. Vi kan ta med mange flere eksempler, men det vesentlige er å forstå at *alle har to sider* og at man bevisst går inn for å *bekjempe den dårlige sida og utvikle den gode*. Ingen kan i en håndvending bli Norman Bethune, men han kan stå som et ideal på hvordan en virkelig kommunist bør være.

Som eksempel på dialektikken, la en eller to kamerater som dere kjenner best finne sine gode og dårlige sider. Hva kan gjøres for å utvikle den gode sida og bekjempe den dårlige?

Vi har sett at enhver person har to sider og at det er kampen mellom de to sidene som avgjør hvordan kameraten skal utvikle seg. Vi sier at det i enhver person er en kamp mellom to linjer – den borgerlige og den proletære.

Kampen mellom de to linjene eksisterer ikke bare i personer, men i alle spørsmål. I f. eks. ml-bevegelsen ser vi dette klart.

La oss se på kampen mot EEC. Skal ml-bevegelsen gå inn for å gjøre fronten mot EEC så brei som mulig, skal den utvikle Arbeiderkomiteen slik at det virkelig blir en masseorganisasjon mot EEC og dyrtid, eller skal den kjøre ut linja som fører til at den får oppslutning bare fra marxist-leninister og deres sympatisører?

I alle spørsmål ser vi at det er en kamp mellom to linjer. Ta for dere studiegruppa deres. Hvordan kommer kampen mellom de to linjene til uttrykk der? Pek på det borgerlige klasseinnholdet i feilene!

Hva er det som hindrer studiegruppa i å gå framover, f. eks. med hensyn til forberedelser, dårlig møteledelse osv.? Hva kan gruppa som kollektiv gjøre for å rette på feilene?

Hva er bra ved studiegruppa og hvordan kan det utvikles?

### MØTE 3. STATEN

Litteratur: »Leve det proletariske diktators seier» kapittel 1 og 2. Mao: Om motsigelsen, kapittel IV.

Tillegglitteratur som bør leses: Lenin. Staten, Bo Gustafsson: Stemmeretten under kapitalismen.

»Staten er et produkt av klassemotsetningenes uforsonlighet. Staten oppstår der og når klassemotsetningene objektivt ikke kan forsones. Og omvendt, statens eksistens beviser at klassemotsetningene er uforsonlige.» (Lenin)

Lenin peker på at staten oppsto i og med at klassene oppsto og at den først ville forsvinne i og med at klassene forsvinner. Og Lenin sier videre: »Staten er et apparat til å opprettholde *en* klasses herredømme over en annen». Staten er altså ikke til »alles beste», noe som står over klassene, en slags nøytral makt.

Diskuter om dette er riktig. Er det sånn i dag at monopolkapitalen undertrykker arbeiderklassen og dens forbundsfeller? Har dere eksempler på at staten fungerer som monopolkapitalens redskap f. eks. fra det sted dere bor?

I den siste tida har vi sett mange eksempler på angrep på arbeiderklassen fra monopolkapitalen. Lønns- og »prisstoppene» er et eksempel. Stadig økende arbeidstempo og rasjonalisering er et annet. Dyrtidsframstøtene blir stadig hardere. Alt dette rammer arbeiderklassen. Men dyrtida rammer også småborgerskapet, f. eks. bonden og fiskeren. Disse gruppene blir også rammet spesielt hardt av den distriktsfiendtlige politikken, som gjør at stadig flere må dra fra gard og grunn.

Hvem behersker staten og hvem blir undertrykt? Monopolkapitalens stat undertrykker i dag arbeiderklassen og alle dens allierte, og disse klassene har derfor felles interesse av å bekjempe monopolkapitalen.

Diskuter ut fra dette den viktigste motsigelsen – hovedmotsigelsen – i Norge. Hvorfor går denne mellom monopolkapitalen på den ene sida og arbeiderklassen og dens allierte på den andre sida? Hvilke klasser er det som er arbeiderklassens allierte i kampen mot monopolkapitalens forsøk på å få Norge med i EEC?

Formann Mao sier: »Ut fra den marxistiske teorien om staten er hæren hoveddelen av statsmaktens apparat.»

Men er ikke staten veldig mye, vil noen si. Er den ikke også sosialkontorer og departementer. Og vi kan sjølsagt peke på mange saker hvor staten har en finger med i spillet. Men er det ikke slik at i siste instans bygger staten sin makt på vold – på geværet og hæren? Har ikke alle revolusjoner vist at når det kommer til stykket, griper herskerklassen til vold for å opprettholde sin makt?

Diskuter hvorfor arbeiderklassen og dens allierte må gripe makta gjennom en væpnet revolusjon. Finnes det eksempler på at arbeiderklassen har kommet til makta uten å gripe til geværet?

»Den alminnelige stemmeretten er gradmåleren for arbeiderklassens modenhet. Mer kan den ikke være og vil den ikke bli i den nåværende stat.» (Engels)

Hvert annet år »bestemmer folket». Men hvis vi ser på valgsirkuset – hvem er det som har råd til gigantiske valgkampanjer? Hvem behersker TV og radio? Er ikke valgene nettopp til for å gi folk parlamentariske illusjoner?

Og dessuten: Har de parlamentariske institusjonene noen reell makt? Ligger ikke makten i virkeligheten hos monopolkapitalen og dens stat?

Marxist-leninister er ikke prinsipielt mot å delta i parlamentariske valg, eller å utnytte Stortinget eller kommunestyrene som en talerstol som bygger opp under kampen for en sosialistisk revolusjon. Men vi har sett fra utallige eksempler at parlamentariske institusjoner ikke kan brukes til å sikre bedre kår for folket. Det er bare folkets kamp som kan sikre bedre kår i dag og sosialismen i morgen. Storting og kommunestyre fatter bare progressive vedtak når de blir tvunget til det, og vi tror at parlamentarisk overgang til sosialismen er umulig.

Diskuter om dette er riktig. Hva kan gruppa gjøre for å utrydde parlamentariske illusjoner hos seg sjøl og massene?

Den revolusjonære bevegelsen er i framgang og vinner stadig sterkere støtte. Dette fører til en stadig sterkere forfølgelse av marxist-leninister og andre progressive. NATO-øvelsen GOOD HEART er et godt eksempel på dette. Vi veit også at progressive systematisk blir fotografert og at telefoner blir avlytta. Vi har også eksempler på at progressive ikke får jobb, og dersom de har jobb får de svært lett sparken.

Ut fra det dere har kommet fram til om statens klassekarakter og eksempler på forfølgelse av progressive så diskuter sikkerhetsarbeidet. Hvorfor må ml-bevegelsen legge så stor vekt på dette arbeidet? Hva kan gruppa gjøre for å bedre sitt arbeid på dette området uten at det går utover massearbeidet?

HUSK: Et godt sikkerhetsarbeid begynner i det små – med tiltak som straks kan gjennomføres – ikke med store planer.

#### **MØTE 4.**

### **DET KOMMUNISTISKE PARTIET**

Litteratur. »Leve det proletariske diktaturets seier» kapittel 4. Om det kommunistiske partiet (laget av SU ), Omorganiseringstesene, Sitatboka side 1 nederst, side 3 øverst, side 282.

NB: Når det gjelder kamerater som driver studier i, eller i samarbeide med ungdomsforbundet, eller sirkler som vesentlig består av unge kamerater, så bør siste spørsmål studeres grundig mens man kan bruke mindre tid på det nest siste spørsmålet. For alle andre studiegrupper er nest siste spørsmål viktig mens man kan ta lettere på det siste spørsmålet om ungdomsforbundet.

Den nærmeste strategiske hovedoppgaven for alle marxist-leninister er å opprette et revolusjonært kommunistisk arbeiderparti. Hvorfor denne oppgaven? Fordi uten dette partiet er det umulig å sikre en enhetlig ledelse og framgang i den kampen som arbeiderklassen og dens forbundsfeller i dag fører mot monopolkapitalen og dens stat. Men ingen seier eller framgang i kampen i dag sikrer folkets interesser på lang sikt. Klassefienden vil med alle midler søke å undergrave folkets seirer. Bare et sosialistisk samfunnssystem kan varig sikre folkets interesser. Det betyr at partiet ikke bare skal lede kampen i dag, men det må også forberede seg på å lede arbeiderklassen og dens forbundsfeller i den sosialistiske revolusjonen med våpen i hånd.

»Revolusjonens sentrale oppgave og dens høyeste form er makterobringen med våpen i hånd, dvs. at spørsmålet løses ved krig. Dette marxist-leninistiske revolusjonsprinsippet er riktig overalt, det er ubetinget riktig for Kina og for alle de andre statene.» (Mao)

Kan denne oppgaven gjennomføres uten et marxist-leninistisk parti?

Finnes det i det hele tatt eksempler på at arbeiderklassen har kunnet styrte kapitalistene og opprette proletariatets diktatur uten ved hjelp av et marxist-leninistisk parti?

Trekk fram eksempler fra den stadig mer tilspissa klassekampen i Norge på at dette prinsippet også må gjelde for oss.

For å kunne lede arbeiderklassen og dens forbundsfeller fram til sosialismen gjennom den sosialistiske revolusjonen, må partiet ha massenes tillit. Denne tilliten oppnås bare gjennom vår deltaking i og ledelse av kampen i dag.

Ta for dere eksempler hvor folkets kamp har ført til seier fordi den hadde riktig ledelse, og til nederlag fordi den ble ført vill av opportunistene. Har dere eksempler på at massene slutter opp om oss og forstår nødvendigheten av å bygge partiet fordi de har deltatt i kampen sammen med oss?

For å kunne gjennomføre sine oppgaver og plikter overfor arbeiderklassen og dens forbundsfeller i dag og i framtida, må partiet være et parti som er herdet og utviklet gjennom kamp. Det må være organisert for kamp, dvs. det må være organisert etter den demokratiske sentralismens metode. Partiets linje må være medlemmenes linje. Demokratiet i partiet – de politiske diskusjonene, den politiske kampen, kritikken og sjølkritikken – alt dette er nødvendig for å oppnå den sentralismen som skal gjøre partiet i stand til å slå samlet, lede kampen riktig på alle frontavsnitt, og hindre partiet i å gå i oppløsning.

Hvordan har dere klart å tillempe den demokratiske sentralismen i studiegruppa? Hvordan fungerer demokratiet og hva består sentralismen i? Hvorledes må dere utvikle demokratiet i gruppa deres for å styrke sentralismen?

Har dere eksempler på hvordan den demokratiske sentralismen fungerer i ml-bevegelsen?

At partiet er et kampparti betyr også at det må være organisert slagkraftig der hvor kampen er. For å få en slagkraftig organisering, må partiet være organisert i celler på arbeidsplasser, militærleire, boligdistrikter etc. (Samme prinsippene må gjelde for utviklinga av ungdomsforbundet.) Arbeiderklassen er den mest konsekvente revolusjonære klassen. Partiets ryggrad må derfor være i industriproletariatet. Det er en meget viktig oppgave i det partibyggende arbeidet å opprette celler i industrien.

I et likelydende vedtak både fra MLGs og MLFs landsmøter sommeren 1971 heter det: »Motsigelsen mellom det bevegelsen er i dag og partiet må løses av en enhetlig partibyggende organisasjon på grunnlag av de eksisterende ml-organisasjonene. Situasjonen i ml-bevegelsen og i klassekampen gjør det *nødvendig og mulig* raskt å skape en slik organisasjon.»

Altså i vårt arbeid for å danne det kommunistiske partiet er det i dag meget viktig å skape en enhetlig partibyggende organisasjon, skape *en* ledelse i kampen og ikke tre. Dette er ikke bare en oppgave for de organiserte ml'erne. Hele folkets kamp kan bli alvorlig hindret hvis vi ikke hurtig lykkes med denne oppgaven.

Diskuter hvordan hver enkelt i studiegruppa best kan delta i partibygginga. Ta opp hver enkelts stilling til medlemskap i ml-bevegelsen, arbeid i en celle, i propagandalag, arbeid for å skape celler og propagandalag etc.

Arbeidet blant ungdommen er meget viktig for kampens utvikling og revolusjonens seier. Vi må ved å ta utgangspunkt i ungdommens spesielle behov og interesser lede ungdomsmassenes kamp, og få den til å smelte sammen med arbeiderklassens og dens forbundsfellers kamp mot monopolkapitalen.

Samtidig advarer bl. a. Lenin, Stalin og Dimitrov oss mot å benytte de samme metodene i organiseringa av ungdommen som blant eldre, og sier at ungdommen ikke er ungdommens kommunistiske parti, men skal være partiets redskap og reservoar i ungdomsmassene.

Vi må drive politisk arbeid blant ungdommen overalt der den samles. Viktigst er det sjølsagt å arbeide på skoler, universiteter og militærleire, men vi må også arbeide i fritidsklubber, idrettslag, spesielle samlingssteder etc. Vi må ikke gro fast i gamle vedtatte og velbrukte metoder for å nærme oss ungdommen, men dristig forsøke nye veier, nye metoder for å rekruttere et stort antall ungdom til ungdomsforbundet.

Diskuter dette med at ungdomsforbundet ikke er ungdommens kommunistiske parti. Hva betyr dette f.eks. for kravene for å bli medlem av ungdomsforbundet?

Kan dere peke på sekteriske feil som er blitt gjort ved organiseringa av ungdommen i distriktet? (Ta både for dere ml'ernes forhold til enkelte progressive, og de metodene som er blitt brukt for å komme i kontakt med ungdommen.)

Hvordan kan hver enkelt av dere best tjene oppbygginga av ungdomsforbundet?

## **MØTE 5. OM ENHETSFRONTEN**

Litteratur »Leve det proletariske diktaturets seier», kapittel 3. Mao Tsetung: »20. mai-erklæringa». MLGs og MLFs landsmøtevedtak om kampen mot EEC.

Tilleggs litteratur: Mao Tsetung: »Aktuelle problemer om taktikken i den anti-japanske enhetsfronten».

Lin Piao sier i »Beretning til Kinas Kommunistiske partis 9. nasjonale kongress» følgende om de fire store motsigelsene i verden i dag: »... det finnes fire store motsigelser i verden i dag: Motsigelsen mellom de undertrykte nasjonene på den ene side og imperialismen og sosialimperialismen på den andre; motsigelsen mellom proletariatet og borgerskapet i de kapitalistiske og revisjonistiske land; motsigelsen mellom de imperialistiske land innbyrdes og motsigelsen mellom de sosialistiske land på den ene sida og imperialismen og sosialimperialismen på den andre.»

I vår analyse av de forskjellige kampområdene i verden i dag er det viktig for oss å ta i betraktning hvorledes disse fire motsigelsene virker inn.

Diskuter med utgangspunkt i disse fire motsigelsene hvorfor formann Maos parole »Verdens folk, foren dere og nedkjemp de amerikanske aggressorene og alle deres lakeier» også er riktig for vår kamp.

Hvordan kan vi best virkeliggjøre denne parolen i dag?

Diskuter motsigelsen mellom de imperialistiske og revisjonistiske land inbyrdes. Hvordan kommer enheten og kampen mellom dem til uttrykk f. eks. i EEC-spørsmålet?

I en uttalelse vedtatt på MLGs og MLFs landsmøter sommeren 1971 heter det: »EEC representerer et imperialistisk angrep på det norske folkets

interesser. For å nå sitt mål – maksimal utbygging av den norske arbeiderklassen – må imperialistene i EEC med de vest-tyske monopolene i spissen, bryte i stykker Norges suverenitet. Det norske storborgerskapet opptre som imperialismens agenter og samarbeidspartnere i Norge.» . . . »I kampen om EEC-medlemskap går hovedmotsigelsen mellom monopolkapitalen og deler av det øvrige borgerskapet på den ene sida – og arbeiderklassen, småborgerskapet og deler av borgerskapets lavere lag på den annen.»

For å vinne framgang i folkets kamp i dag og i kampen for et sosialistisk Norge, må ml'erne nå gå i spissen for å utvikle en brei enhetsfront mot imperialistene og dens norske lakeiers forsøk på å få Norge inn i EEC. Vi må gjøre en grundig analyse av de gruppene som utgjør arbeiderklassens forbundsfeller, og av våre fiender. Vi må kjenne både vår egen og fiendens sterke og svake sider og på bakgrunn av dette må vi bygge en sterk enhetsfront. Denne fronten kan da sette oss i stand til å slå harde slag mot hovedfienden, monopolkapitalistene og deres lakeier.

Ved å føre en riktig politikk og utbygge fronten, kan vi trekke alle de vaklende gruppene over til oss, og på dette viset isolere hovedfienden enda mer, gjøre ham enda mer sårbar.

Det viktigste for oss i dagens situasjon er å bygge ut Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid (AKMED), styrke den politisk og organisatorisk. Det er også viktig å utvikle en allsidig taktikk overfor Folkebevegelsen (FB), styrke kampen mot de reaksjonære i ledelsen, vinne over medlemmene til AKMEDs linje og dens organisasjon.

Dette kan bl. a. gjøres ved felles aksjoner og ved at ml'erne og andre progressive melder seg inn i FB.

Når Formann Mao karakteriserer motstanderne av enhetsfronten i våre rekker, sekteristene, sier han at deres linje vil føre til at »man slåss på egen hånd i en fortvilet kamp mot en overmektig fiende». Han angriper dem for at de ikke forstår nødvendigheten av å bygge opp en enhetsfront for å isolere hovedfienden og rette harde slag mot den, og sier at sekteristenes standpunkt er at »revolusjonens krefter må være rene, absolutt rene, og revolusjonens vei må være rett, absolutt rett. Intet er riktig som ikke er nedtegnet i den hellige skrift. Det nasjonale borgerskapet er helt og holdent og til evig tid reaksjonært. Man må ikke vike en tomme for de rike bøndene. De gule fagforeningene må bekjempes med alle midler. . . De intellektuelle er tredvedagersrevolusjonære som er farlig å verve.»

Finn de konkrete utslagene av sekterismen som har hindret dere i å komme i kontakt med folk, verve medlemmer til AKMED, komme i kontakt med medlemmer av FB, f. eks. ved å melde seg inn der etc.

Undersøk også om det er blitt begått feil av høyrekarakter, redsel for å utvikle folk i fronten til å bli ml'ere, underslåing av dyrtidslinja etc.

Vi slo fast at det var viktig for oss i dag å bygge ut AKMED. Dette betyr ikke at all kamp mot forverringa skal bringes under dens organisatoriske ramme. Enhetsfronten mot USA-imperialismen og alle dens lakeier har i dag mange former, faste fronter og midlertidige aksjonsenheter. Det er særlig viktig at vi fortsetter vår solidariske støtte til Indo-Kinas folk og bidrar til å bygge ut Solidaritetskomiteen for Vietnam. Vi må aktivt gjennom vårt arbeid bekjempe ideen at enhetsfronten skal begrenses til og monopoliseres av en organisasjon.

Formann Mao sier: »Vi kommunister må møte stormene, vi må gå ut i selve livet. Stormene er de store stormene i massenes kamp, og massekampens veldige liv er selve livet.»

Alle kommunister må delta i massenes kamper. På denne måten blir vi herdet og kan kvitte oss med feilaktige tanker og arbeidsstil. Ved at vi arbeider i enhetsfronten sammen med massene, ser massene at vår linje fører fram, de lærer ved sin egen praksis at vi har rett.

For å hindre at fronten utvikler seg i feilaktig retning, ikke blir et effektivt redskap i folkets kamp mot hovedfienden, og for bevisst å trekke de mest aktive i fronten med oss i det partibyggende arbeidet (som medlemmer, deltakere i propandalag, studiesirkler etc) er det viktig at ml'erne beholder sin uavhengighet i fronten, ikke lar seg oppsluke av fronten.

Diskuter påstanden om at et sterkt parti (ml-organisasjon) styrker fronten, og uten en sterk front kan ikke partiet lede folkets kamp til framgang. Hvorfor vil partibygginga styrke fronten?

Hva betyr det konkret for dere »å beholde uavhengigheten i fronten?»

## MØTE 6. HVA MÅ GJØRES?

Litteratur: Stensil om kadervurderinger, Sitater fra sitatboka s. 302:1, 302:3, 295:1 og 342:2. Omorganiseringstesene.

Tillegglitteratur som bør leses: Mao: Mot liberalismen, Forbedre våre studier.

Fomålet med dette møtet er å oppsummere det politiske utbyttet og erfaringene fra grunnstudiene. Dette møtet er minst like viktig som de andre møtene, for det første fordi vi alltid må oppsummere et arbeid som er utført for å finne ut hvilke gode og dårlige sider det har hatt, slik at vi kan lære av det, og for det andre fordi dette møtet skal legge grunnlaget for kameratenes

videre politiske arbeid. Det er fint å komme med kritikk og forslag til studieopplegget og studiemøtene, men det viktigste ved dette møtet er å finne ut om studiene virkelig har gjort deltakerne til bedre kommunister.

Formann Mao har sagt: »Kommunistene må være forbilder når det gjelder studier. De må alltid være både massenes elever og deres lærere.»

Mener dere gruppa har klart å utvikle en kollektiv arbeidsstil i studiene? Har studiemøtene utviklet seg i løpet av sirkelen?

Diskuter ut fra møtet om det kommunistiske partiet hvordan det partibyggende arbeidet drives på deres sted. Dette arbeidet er ikke bare en oppgave for de organiserte ml'erne.

Formann Mao har sagt: »Hvis vi har mangler, er vi ikke redde for at andre peker på og kritiserer dem, fordi vi står i folkets tjeneste. Vi er rede til å motta kritikk for våre mangler fra hvem som helst. Hvis kritikken er berettiget, vil vi rette på feilene. Dersom et forslag er til beste for folket, vil vi handle i samsvar med det.

Har kameratene kritikk mot marxist-leninistene og deres politikk på stedet? Hvordan kan de være med på å rette på feil og mangler?

Kameratene bør forberede en oppsummering av sine egne feil og mangler etter de retningslinjene som er angitt i stensilen om kadervurderinger, til dette møtet. Så bør gruppa i fellesskap forsøke å komme fram til hvordan denne kameraten best kan utvikle seg i arbeidet videre. Legg særlig vekt på spørsmålet om klassestandpunktet, og forsøk å gjøre anvisninger så konkret som mulig.

Under kadervurderingene bør dere legge spesiell vekt på å ta opp de forholda ved hver kamerat som ble diskutert i møte 2. Har kameratene fulgt de anvisningene de fikk der? Hvordan har de fulgt opp de politiske oppgavene de satte seg? Til sist bør dere sette opp nye oppgaver for hver enkelt.

Dersom gruppa på noen av møtene er kommet opp i uløste motsigelser, som ikke er løst ved de seinere møtene, bør dere finne fram til hvordan denne saka kan tas opp på en annen måte for å løse den. Alle kameratene må forsøke å gi henvisninger for hvordan kameratene ved sjølstudier kan få bedre grep på områder de føler seg usikre på. Se litteraturlista bak i heftet. Formålet med denne sirkelen, og formålet med videre studier er det samme: å gjøre oss bedre i stand til å delta i klassekampen i Norge.

»En må tilegne seg den marxistiske teorien og lære å anvende den, en må tilegne seg den nettopp for å anvende den. Dersom du greier å klargjøre et par praktiske spørsmål ved å anvende marxismen-leninismens synsmåter, da fortjener du anerkjennelse, og da vil en kunne hevde at du har nådd visse gode resultater. Jo flere spørsmål du klargjør, jo mer omfattende og dyptgående dine forklaringer er, dess betydeligere framgang vil du ha nådd.»

## Ordliste til grunnsirkelen.

absurd – meningsløs, urimelig

anarki – en tilstand uten plan eller ledelse

antagonisme – uforsonlig motsigelse

aristokrati – høyadel, overklassevelde

assosiasjon – sammenslutning

avantgarde – fortropp

bursjoasi – borgerskap

despoti – undertrykkelse, tyranni

dialektikk – utvikling gjennom gjensidig påvirkning av motsigelser

fascisme – åpent terroristisk diktatur av finanskapitalens mest reaksjonære, mest sjåvinistiske og mest imperialistiske elementer

føydal – samfunnsordning fra middelalderen basert på folks avhengighet av en liten gruppe jordeiere

idealisme – anskuelse som ikke går ut fra naturlige, materielle årsaker, men fra subjektive, tenkte forestillinger

imperialisme – kapitalismen i sitt høyeste stadium, en stats streben etter å legge under seg andre nasjoner for å undertrykke dem økonomisk.

korporasjon – samfunn

kosmopolitisk – verdensomspennende

materialisme – verdensanskuelse som i motsetning til idealismen legger materielle faktorer til grunn også for forståelsen av subjektive tenkte forestillinger

mensjèvik – mindretall, mindretallet i Russlands Sosialdemokratiske Arbeiderparti (RSDAP), fraksjon som sto i motsetning til Bolsjèvikene (flertall). Revisjonister som forfalt til kontrarevolusjonære

produksjonsforhold – menneskenes forhold til hverandre i produksjonsprosessen

produktivkrefter – produksjonsredskapene som en produserer materielle goder med og menneskene som betjener disse redskapene (altså menneskenes forhold til naturen)

revisjonisme – en borgerlig utarting av marxismen som gjennom »revidering» av denne vanligvis benekter nødvendigheten av voldelig sosialistisk revolusjon, eller nødvendigheten av proletariatets diktatur

sjåvinisme – snever fedrelandsdyrkelse

sosialimperialisme – sosialisme i ord, men imperialisme i handling

## GRUNNLITTERATUR TIL SIRKELEN

Marx/Engels: *Det kommunistiske partis manifest.*

Mao Tsetung: *I folkets tjeneste. Til Bethunes minne. Den dumme oldingen som flyttet bergene.*

Mao Tsetung: *Om motsigelsen.*

Leve det proletariske diktaturs seier.

Sitater fra formann Mao Tsetung.

Formann Maos 20. mai-erklæring.

Om det kommunistiske partiet.

Omorganiseringstesene.

MLGs og MLFs landsmotevedtak om kampen mot EEC.

Stensil om kadervurderinger.

## TILLEGGSLITTERATUR

Mao Tsetung: *Mot liberalismen. Forbedre våre studier.*

Lenin: *Staten.*

Bo Gustafsson: *Stemmeretten under kapitalismen.*

Stalin: *Den dialektiske og historiske materialismen.*

Mao Tsetung: *Aktuelle problemer om taktikken i den anti-japanske enhetsfronten.*

## FØLGENDE LITTERATURLISTE ANBEFALES TIL SJØLSKOLERING:

### Til spørsmålet om staten:

Lenin: *Staten og revolusjonen.*

Lenin: *Till befolkningen – Om »demokrati» och diktatur – Vad är sovjetmakt.*

Engels: *Familien, staten og privateiendommens opprinnelse.*

Olgeirsson: *Fra ættesamfunn til klassestat.*

### Til spørsmålet om partiet:

Lenin: *Hva må gjøres.*

Mao Tsetung: *KKPs rolle i den nasjonale krigen.*

### Til det nasjonale spørsmål:

Lenin: *Imperialismen.*

Stalin: *Marxismen og det nasjonale spørsmål.*

### Spørsmålet om enhetsfronten:

Mao Tsetung: *Aktuelle problemer om taktikken i den anti-japanske enhetsfronten.*

Dimitrov: *Om enhetsfrontens og folkefrontens problemer.*

Alt fås kjøpt ved henvendelse til Forlaget Oktober A/S. Fra forlaget Oktober kan du også få bestilt mye annen politisk litteratur som sikkert er av interesse.



*[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]*



*[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]*

*[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]*

Forlaget Oktober kan hjelpe interesserte kamerater med mye bra og viktig litteratur. Vi har en rekke verker av marxismens klassikere på norsk, svensk og engelsk. Dessuten har vi alt det norske marxist-leninister har skrevet og utgitt. De siste heftene Oktober har kommet med er:

*Fakta om hetsen mot  
SUF(m-l) og andre pro-  
gressive* kr. 3,-

*Kominterns linje i Spania*  
kr. 4,50

*Streik. Om økonomisk og  
politisk kamp.* kr. 4,-

*Materiale om anarkismen*  
kr. 4,50

Bestill materialet mot oppkrav  
fra:  
Forlaget Oktober  
Postboks 6164 Etterstad  
Oslo 6  
Postgirokonto 20 96 78

